

Komandi partur
Í komandi parti verður verður frásøgn hjá Onnu
Evensen um grindadráp fyr 100 árum síðani

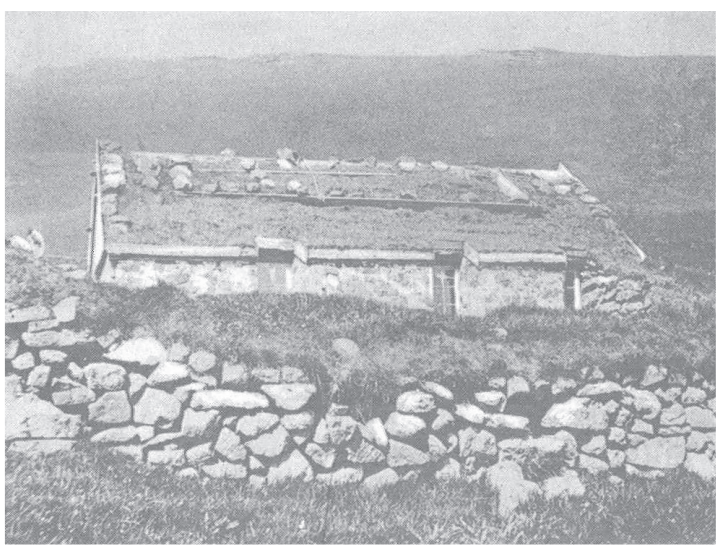

Á veg til neyta.

være saadan et godt Middel mod Gigt. Lægen havde ingen Erfaring med Mosset overfor Gigt. Der blev funderet meget paa Spørgsmaalet, bruges eller ikke, men det endte da med, at min Mand lod ham prøve. Mosset blev taget frem, det var en stor, f lad, fast sammenpræsset graa Masse, vel en tomme tyk, og der blev skænket kogende Vand paa det. Derefter blev Vandet vredet af og det blev saa lagt paa Lænderne med forskellige Omslag udenom. Det virkede straks meget behageligt. Min Mand, der var meget ængstelig for hvorledes den ny Kur skulde forløbe, bad Lægen blive til Omslaget skulde af. Da

Børnene og jeg maatte bo hos ham, medens det stod paa og det var, vi jo glade over. Jeg havde jo mange Bekendte i Byen, og vi sejlede saa dertil medens min Mand og Pigen blev tilbage.

Det varede omtrent hele Vint-eren med at tilhugge Tømmeret og at rydde og planere Pladsen, hvor den nye Præstegaard skulde ligge. Jeg lagde Grundstenen. Først i Oktober stod hele Bygningen færdig. Lejligheden bestod af Stud-ereværelse, Dagligstue, Kabinet, Spisestue, Soveværelse og Barne-kammer samt et par Gæstevær-elser ovenpaa. Det var en stor Glædesdag, da vi flyttede ind, efter

Kirkjan á Stóru Dímun

Lægen selv var interesseret, blev han der i de 18 Timer, det var paa, og i den tid blev hans Patienter sendt over til os. Da Omslaget blev taget af, var det saa varmt, at det godt kunde have ligget i 12 Timer til. Den kur hjalp mig meget.

Nýggur prestagarður verður bygdur

Min Mand besluttede nu, at denne sundhedsfarlige Præstegaard skulde bygges om, og Staten gik ind paa at betale Ombygningen. Min Broder i Thorshavn tilbød, at

alt hvad vi havde døjet i den gamle Bygning. Vi fik nye Møbler, og De kan tro vi fik indrettet os saa dejligt. Det var saamænd ogsaa paa høje Tid, thi tre Ugers Dagen efter, at vi var flyttet ind, hørte jeg et stort Rabalder og Klirren. "Løb ud og se hvad det var," raabte jeg til Pigen. Hun løb ud og kom lidt efter tilbage med den Besked, at det var noget af Taget paa det gamle Stuehus, som Stormen havde revet af og kastet overpaa det nye Stuehus. Det gamle Hus blev senere omdannet til Udhus.

Suderø har meget høje Klipper, der paa sine Steder gaar lodret ned i Vandet. Der kunde ofte være en slem Brænding, men dog ikke saa meget som paa Viderejde. Der var meget mildere Vejr, og Byggen havde let ved at modnes. Da Byggen aldrig rigtig kunde tørre ude, blev det tørret ved Ild i det saa-kaldte "Sodnhus".

Deyðin hjá gamla Andreasi

En skønne Aften kom gamle Andreas og vilde absolut tale med mig. Barnepigen Malene, sagde, at det kunde være til næste Dag, for jeg var i Bad med et af Børnene. Han vilde ikke gaa, og Malene spurgte ham da om, hvad han vilde mig. Jo, han vilde saa gerne vise mig en "Klassæk" han havde lavet (Sælskindspose, der bruges som Kuffert, naar man skulde over Fjeldet). Malene sagde, at saadan en Pose havde jeg set før. Om da ikke Præsten vilde se den? Ih nej dog, det er jo Lørdag aften, han er i sit Studereværelse, og der kunde det aldrig gaa an at forstyrre ham. Saa gik han.

Da Malene fortalte mig det, tilføjede hun, at han lugtede, som om han havde faaet en Snaps, og hun var ængstelig for at han skulde faa flere.

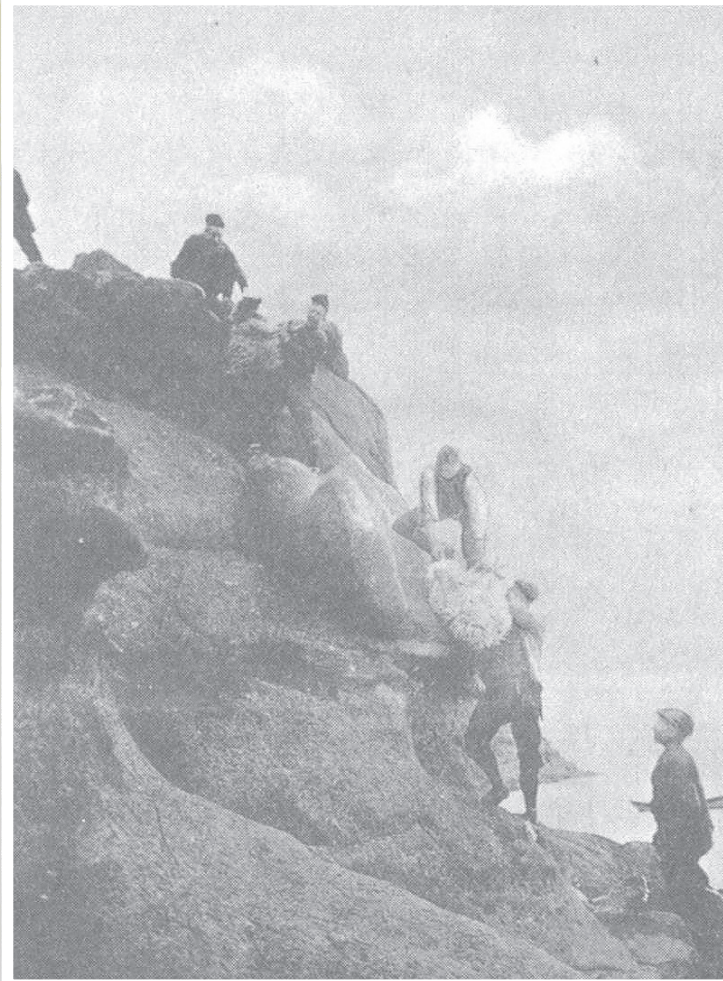
Naa, vi mærkede ikke mere til ham den Aften. Næste dag kom Andreas lille Hund løbende. Vi var meget forbavsede over, at Andreas ikke var med, thi de to

fulgtes altid ad. Hunden løb den ene gang efter den anden ind i Køkkenet, som om den vilde have nogen med, og Malene gik da ogsaa med den, men hun kunde ikke opdage noget. Den dag skulde Andreas` Søn i Kirke. Paa Vejen dertil gik han ind til Mosteren, hvor Faderen skulde have været den foregaaende Aften. Da han kom ind, sagde han: "God dag, Moster, er Fader ikke her, for han er ikke kommet hjem endnu?"

"Nej, han er saamænd ikke, mit Barn, han var her i aftes og af-leverede Klassækken, men han gik næsten med det samme." Sønnen gik, idet han gik over Elven, hvor over der var en meget skrøbelig Bro, saa han Faderen ligge druknet i elven. Ak ja, den Stakkell. Han løb da ned til os og spurgte efter min Mand, men han var i Kirke. Først nu forstod Malene, hvorhen det var den lille Hund havde villet føre hende. Den var hver Gang løbet i forvejen og op imod Elven.

Kristian Djurhuus: Evensen dugdi meira enn at mata seg

Kristian Djurhuus hevur í sínum endurminningum eisini frásøgn um Jens Christian Evensen. Tað varð sagt, at prestur dugdi meira enn at mata seg. Eina tað spøkti í Sumbæ, vórðu boð send eftir

Faarene bringes ned fra klipperne

honum.

Prestur fór beint í spøkilsis-húsið. Hann gav øllum boð um at fara út um. Hetta galt eisini kúnna. Eingin mátti lúra ella hyggja. Men onkur hevði kortini lúrt og hevði sæð prestin ganga runt húsini ein

veg og so tríggar ferðir hin veg-in. Síðan fór hann inn í húsið og steðgaði har eina løtu.

Komin út aftur segði hann við fólkin, at nú kundu tey trygt fara inn aftur, tí nú var spøkingin manað í jørðina.

Á kvørnini.